

der, hvor der er et virkelig kraftigt, kristeligt Liv. Jeg er overbevist om, at de fleste Tilfælde, hvor der vil komme Genstemmighed tilveie, vil være i Menigheder, hvor der ikke er just et meget kraftigt kristeligt Liv, og hvor andre Forhold, som staae i Forbindelse med Præstens Personlighed, derfor vilde faae en meget væsentlig Indflydelse, men det er dog aabenbart, at det ikke er den Genstemmighed, vi ønske at give en særegen Ret. I de fleste Tilfælde staaer det for mig, som om enten ingen Genstemmighed vil komme tilstede, eller den, naar den kommer tilstede, vil være fuldstændig falsk, som det nylig blev udtalt, og jeg kan ikke indsee Andet end, at, naar vi skulle give Valgret til vore Menigheder, saa maa det være i Fortrustning til, at den i Reglen vil anvendes vel, og altsaa maa den gives under saadanne Vilkaar, at den ikke som oftest bliver et tomt Skin. Derimod er jeg fuldkommen enig med mig selv om, at her maa fordres et kvalificeret Fleertal, og jeg for mit Bedkommende skal være fuldkommen tilfreds med et Forslag som det, der har været fremme i det andet Thing ved Sagens 2den Behandling der, og som ogsaa fandt en meget betydelig Tilslutning; thi det skal idetmindste jeg villig indrømme, at, naar der i en Menighed er et meget stort Mindretal, saa vil det maaskee netop være det Uheldigste, om den Mand, som Fleertallet i Særdeleshed ønske, blev Præst i den Menighed, skjøndt dette dog ingenlunde altid vil være Tilfældet. Jeg skal forøvrigt ikke gaae dybere ind herpaa, skjøndt der nok kunde være Dødfordring dertil, naar Tiden tillod det. — Hvad det andet Hovedpunkt angaaer, som ogsaa har været meget under Omtale, nemlig Spørgsmaalet om directe eller indirecte Valg, da kan jeg ikke Andet end meget bestemt udtale mig for, at der gives Leilighed til, at Menigheden forinden Valget kan faae et personligt Indtryk af sin tilkommende Præst. — Det er min Overbevisning, at uden dette vil

Loven ikke have stor, skjøndt jeg vil indrømme dog nogen Betydning, og dette Punkt staaer derfor heller ikke for mig som i den Grad afgjørende som det andet Punkt. Naar der er indvendt herimod, at det vilde være aldeles umuligt at præsentere for en Menighed et meget betydeligt Antal Ansøgere, og at der ogsaa kunde være andre Grunde, som kunde gøre det ønskeligt, at netop Ansøgningerne bleve gennemgaaede af et saadant Antal Mænd, som er foreslaaet i nærværende Lovforslag, saa kan jeg indrømme Alt dette, men jeg maa tillige tilstaae, at jeg ikke indseer, hvorfor man ikke vil kunne forene det med et endeligt directe Valg. Jeg kan ikke indsee, hvorfor man ikke meget godt kan lade Ansøgningerne gennemgaae af et mindre Antal Mænd, valgt paa den Maade, som her er foreslaaet, saaledes at Udvalget gives Ret til at udpege tre af Ansøgerne, som efter deres Mening ere de ønskeligste for Menigheden, og at disse 3 Ansøgere derefter blive de, der ved det endelige Valg fremstilles for Menigheden. Jeg kan ikke indsee, at man ikke meget vel kan gaae denne Vej og saaledes forene Fordelene ved saavel de directe som de indirecte Valg. — Endnu skal jeg kun med Hensyn til Spørgsmaalet om Kvindernes Valgret sige, at ogsaa der staaer jeg paa det Standpunkt, at det forekommer mig, at den Bestemmelse, vi allerede have i Loven af 15de Mai 1868, i og for sig er den heldigste, og det, at den findes i denne Lov og saaledes ogsaa har Lovshævd, er jo ydermere en Grund til at optage den i det her foreliggende Forslag. Forøvrigt er dette et Spørgsmaal, som jeg ikke kan indsee kan blive af en afgjørende Betydning for Lovens endelige Skæbne. Af Hensyn som sagt til Tiden skal jeg indskrænke mig til at omtale disse Punkter og til det Par Bemærkninger, jeg om dem har udtalt.

Taben: Ligesom de fleste ærede Medlemmer, der have udtalt sig om denne Sag, saaledes har jeg heller ikke følt mig tilfreds-